

«Μηκέτι αμάρτανε» – Κυριακή του παραλύτου.

Επίσκοπος Πολύκαρπος Βαγενάς (†).

Ευαγγελικά αναγνώσματα, Πεντηκοστάριο.

«Ίδε υγιής γέγονας· μηκέτι αμάρτανε...»

(Ιω. 5:14).

Επί τριάντα οχτώ χρόνια βασανιζόταν. Παράλυτος και εγκαταλειμμένος, προκαλούσε τον οίκτο των περαστικών και τον πόνο των δικών του. Οι συνέπειες της αμαρτίας ήταν τραγικές γι' αυτόν. Όσο κι αν πάλεψε, δεν κατόρθωσε ν' απαλλαγεί. Κανείς δεν μπόρεσε να τον βοηθήσει τόσα χρόνια.

Μα τώρα τα πράγματα άλλαξαν. Ήρθε κοντά του ο Κύριος Ιησούς. Και από τη στιγμή που Εκείνος πλησίασε, τα πράγματα άλλαξαν. Μ' ένα Του λόγο σήκωσε της αμαρτίας το βάρος.

Κατόπιν η συνέπεια ήταν φυσική. Θεραπεύτηκε ο ανίατος ασθενής. Αποκαταστάθηκε η υγεία του εντελώς. Έγινε ικανός ο παράλυτος να εξυπηρετήσει τον εαυτό του. Να ζήσει πια σαν φυσιολογικός άνθρωπος.

Σ' αυτή τη στιγμή ο ευεργέτης του Κύριος του απηύθυνε τούτη τη σύσταση: «Ίδε υγιής γέγονας· μηκέτι αμάρτανε, ίνα μη χείρον σοι τι γένηται» (Ιω. 5:14). Δες, θεραπεύτηκες, είσαι υγιής. Μην αμαρτήσεις πάλι,

μήπως σου συμβεί κάτι χειρότερο. Εφόσον ξέρεις τι οδυνηρά αποτελέσματα έχει η αμαρτωλή ζωή, κοίταξε να μην ξαναβρεθείς μέσα σ' αυτήν τη δυσφορία, στον πόνο και την οδύνη, στο άγχος που την ακολουθεί.

«Μηκέτι αμάρτανε». Δεν είναι μόνο του Θεού σύσταση και προτροπή. Το νιώθουμε σαν πόθο και σαν ανάγκη, κάθε φορά που συνερχόμαστε από μια αμαρτωλή μας συμπεριφορά. Κάθε φορά που διαταράσσονται οι σχέσεις μας με το Θεό, το αποφασίζουμε και το αισθανόμαστε απαραίτητο να μην κλονιστούν και πάλι αυτές μας οι σχέσεις. Να μη νιώσουμε και πάλι αυτή την ανησυχία και τη σκληράδα που φέρνει η απομάκρυνση του Θεού από τη ζωή μας.

Θα θέλαμε να είχαμε τη δύναμη να μην ξαναδοκιμάσουμε την ντροπή, τον έλεγχο, την τύψη, το φόβο ίσως, μα οπωσδήποτε την ακαταστασία και τη μελαγχολία, την πικρία που μας αναστάτωσαν έπειτα από μια απροσεξία, από κάποιο σφάλμα μας. Μετά από μια κάμψη ή μια υποχώρηση στις αρχές μας.

Βεβαίως δε λείπουν και εκείνοι που αδιαφορούν για όλα αυτά. Μη θέλοντας να αναγνωρίσουν πως έσφαλαν, δικαιολογούν τη συμπεριφορά και το χαρακτήρα τους. Ή προσπαθούν ακόμη να πείσουν και τον εαυτό τους και τους άλλους πως ενήργησαν σωστά. Πως αυτό είναι το καλό. Έτσι πρέπει όλοι να ενεργούν.

Επιστρατεύουν επιχειρήματα μάλιστα για να παρασύρουν και τους άλλους να πράττουν κατά τον ίδιο τρόπο. Αυτοί παρουσιάζουν το ανήθικο για καλό και το ηθικό για κακό. Κι επειδή δεν τους αφήνει η συνείδησή τους ήσυχους γι' αυτό – ξέρουν πολύ καλά πως δεν είναι αυτή η αλήθεια – ανασύρουν και το μεγάλο τους επιχείρημα: Ε, καλά όλ' αυτά, αλλά δεν εφαρμόζονται σήμερα. Η εξέλιξη της κοινωνίας απαιτεί να προσαρμοστούμε στις σημερινές αντιλήψεις.

Ή δικαιολογούν τη μια ή την άλλη κακή εκδήλωση, το παραπάτημά τους, ρίχνοντας την ευθύνη στις συνθήκες του βίου, στην κακή συμπεριφορά των άλλων, στην αγωνία για να κερδίσει κανείς τον επιούσιο, στο ρυθμό της τεχνολογικής προόδου και το θόρυβο της καθημερινής ζωής.

Εντούτοις η φωνή του Θεού είναι σαφής: «Μηκέτι αμάρτανε». Και μέσα μας, στην καρδιάς, στην συνειδήσεώς μας τα βάθη, αντιλαλεί αυτός ο λόγος.

Μην ενδώσουμε, αδερφοί μου. Είναι γεγονός πως είμαστε αδύνατοι. Και οι πειρασμοί μας τραντάζουν. Αλλά και ο Θεός είναι δίπλα μας. Ας δώσουμε εμείς τη θέληση, τη διάθεση, τον πόθο μας. Κι ας μην ξεχνάμε: τίποτε δεν είναι αδύνατο για το Θεό.

Έπειτα το σήμερα έχουμε στο χέρι. Τώρα. Τώρα που θέλουμε, ας παλέψουμε. Με τη βεβαιότητα πως ο Κύριος θα μας συμπαρασταθεί. Ας πούμε αυτή τη στιγμή γεμάτοι πίστη, καθώς ο Απόστολος Παύλος, «τα πάντα ισχύω εν τω ενδυναμούντι με Χριστώ» (Φιλιπ. 4:13). Αύριο; Μεθαύριο; Πάλι το ίδιο θα γίνει. Θα προστεθεί και η πείρα και η αγαλλίαση που χαρίζει η αντίσταση κατά του κακού που δοκιμάζουμε σήμερα.

Δε θα πάψει να στέκει δίπλα μας ο Χριστός. Με ευγνωμοσύνη για τη χαρά που μας δίνει τώρα ας προχωρήσουμε. Μόνο μην αφήσουμε να σβηστεί στ' αυτιά μας η παρήγορη και ενισχυτική φωνή Του: «Μηκέτι αμάρτανε».

Θα είναι η ζωή μας μια πορεία διαρκούς αγώνα. Με ταλαντεύσεις, ίσως κάποτε και πτώσεις και πόνο. Αλλά με ισάριθμες αναστάσεις και χωρίς απόκλιση από το δρόμο της λυτρώσεως. Με τέρμα βέβαιο τη χαρά.

**Από το βιβλίο: Πολυκάρπου Βαγενά, Μητροπολίτου Κερκύρας,
«Ελθέτω η βασιλεία σου», τ. Α'.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>